

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะเป็นการ เสนอผลการวิจัย ตลอดจนการอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ โดยลำดับการเสนอดังนี้ วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมุติฐานของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเข้าใจของครูผู้สอนในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ และผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 11 เกี่ยวกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ความหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ และผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 11 เกี่ยวกับสภาพการใช้และปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ และผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 11 เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความคิดเห็นของครูผู้สอนในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษและผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 11 เกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ไม่แตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นของครูผู้สอนในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษและผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 11 เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ไม่แตกต่างกัน.

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาความเข้าใจของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับหลักสูตร และ การใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ตลอดจนสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่ม ประสบการณ์พิเศษ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 11 ซึ่งได้แก่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ สุรินทร์ และศรีสะเกษ โดยศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ การจัดการเรียนการสอน การสอนซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การบริการ เอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียน การประเมินผลการเรียน การนิเทศและติดตามผล การใช้หลักสูตร การใช้อาคารสถานที่และแหล่งวิทยาการ และการประชาสัมพันธ์ การใช้หลักสูตร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา และ ครูผู้สอนในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2525 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 11 จำนวน 708 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูผู้สอนในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดในเขตการศึกษา 11 จากโรงเรียนประถมศึกษาที่มีชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2525 จำนวน 8,521 คน

ประชากรทั้ง 8,521 คน ประกอบด้วย

ผู้บริหารโรงเรียน 4,026 คน

ครู 4,495 คน

เมื่อสุ่มตัวอย่างแล้ว ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 708 คน ซึ่งประกอบด้วย

ผู้บริหารโรงเรียน 354 คน

ครู 354 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและข้อคิดเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ แบบสอบถามประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับความเข้าใจในหลักสูตรและการใช้หลักสูตร กลุ่มประสบการณ์พิเศษ สภาพและปัญหาตลอดทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร กลุ่มประสบการณ์พิเศษลักษณะของแบบสอบถามมีทั้งคำถามแบบเลือกตอบ แบบสำรวจรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า และแบบปลายเปิด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ให้ส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างประชากรซึ่งอยู่ในเขตความรับผิดชอบแล้ว เก็บรวบรวมไว้ ณ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ผู้วิจัยเดินทางไปปรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเองเป็นบางส่วน และอีกบางส่วนใช้การบริการทางไปรษณีย์ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ส่งแบบสอบถามจำนวน 708 ฉบับ ได้รับกลับคืน 650 ฉบับ หรือคิดเป็นร้อยละ 91.8 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป ในจำนวนนี้เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ซึ่งสามารถใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ 600 ฉบับ หรือคิดเป็นร้อยละ 84.7 ของแบบสอบถามที่ส่งไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ

4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ

4.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ วิเคราะห์โดยการทดสอบ ไค-สแควร์

4.4 ข้อเสนอแนะต่าง ๆ รวมทั้งคำถามแบบปลายเปิดอื่น ๆ วิเคราะห์โดยใช้วิธีสรุปและเรียงลำดับความสำคัญตามความถี่ของความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะนั้น ๆ

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามมีทั้งสิ้น 600 คน คิดเป็นผู้บริหารร้อยละ 51.0 และครูร้อยละ 49.0 โดยเป็นเพศชายร้อยละ 72.0 เพศหญิงร้อยละ 28.0 ส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาระดับอนุปริญญา (ร้อยละ 51.2) รองลงมามีวุฒิปริญญาตรี (ร้อยละ 33.3) ต่ำกว่าระดับอนุปริญญา (ร้อยละ 13.7) และไม่มีวุฒิทางการศึกษา (ร้อยละ 1.8) ถ้าพิจารณาตามอายุ ปรากฏว่ากลุ่มที่มีอายุ 21-31 ปี มีมากที่สุด (ร้อยละ 31.7) รองลงมาคือกลุ่มที่มีอายุ 31-40 ปี (ร้อยละ 31.3) 51-60 ปี (ร้อยละ 13.0) และ 18-20 ปี (ร้อยละ 0.8) เมื่อคำนึงถึงอายุราชการเป็นเกณฑ์ ปรากฏว่ากลุ่มที่มีอายุราชการ 1-5 ปี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นครูมีมากที่สุด (ร้อยละ 26.3) รองลงมาคือ กลุ่มที่มีอายุราชการ 20 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 24.2) 11-15 ปี (ร้อยละ 18.3) 6-10 ปี (ร้อยละ 17.3) และ 16-20 ปี (ร้อยละ 13.8) ครูเมื่อจำแนกตามลักษณะการปฏิบัติงาน ปรากฏว่ามีครูประจำชั้น (ร้อยละ 84.4) มากกว่าครูพิเศษ

(ร้อยละ 15.6) และในจำนวนนี้เป็นครูที่ปฏิบัติการสอนในวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน (ร้อยละ 68.7) มากกว่าครูที่ปฏิบัติการสอนในวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการทำางชีวิต (ร้อยละ 31.3) นอกจากนี้ครูจะปฏิบัติการสอนในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษแล้วยังปรากฏว่าปฏิบัติการสอนในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ อีก คือ กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพมากที่สุด (ร้อยละ 67.3) รองลงมาตามลำดับคือ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (ร้อยละ 63.9) กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ (ร้อยละ 59.5) และกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (ร้อยละ 58.8) ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.5) เคยได้รับการอบรมหรือประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ โดยได้รับการอบรมหรือประชุมสัมมนาในค่านต่าง ๆ ตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ค่านการจัดการเรียนการสอน (ร้อยละ 87.0) การประเมินผลการเรียน (ร้อยละ 64.8) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ร้อยละ 53.3) การสอนซ่อมเสริม (ร้อยละ 27.3) การบริการเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียน (ร้อยละ 23.8) การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร (ร้อยละ 23.8) และการใช้อาคารสถานที่และแหล่งวิทยาการ (ร้อยละ 11.4) โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 51.0) เลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันอย่างเดียว รองลงมาเป็นโรงเรียนที่เลือกสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการทำางชีวิตอย่างเดียว (ร้อยละ 27.1) และเป็นโรงเรียนที่เลือกสอนทั้งวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันและวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการทำางชีวิต (ร้อยละ 21.9) ในกรณีที่มีการเลือกสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการทำางชีวิตนั้น โรงเรียนประถมศึกษาเปิดสอนแขนงงานเกษตรมากที่สุด (ร้อยละ 96.7) รองลงมาคือ แขนงงานบ้าน (ร้อยละ 72.0) แขนงงานช่างประณีต (ร้อยละ 56.0) แขนงงานช่าง (ร้อยละ 25.3) และแขนงงานอาชีพอื่น ๆ (ร้อยละ 3.3)

2. ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

โดยส่วนรวมผู้บริหารและครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษในระดับพอใช้ (คะแนนร้อยละ 47.7) และมีความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษในระดับค่อนข้างดี (คะแนนร้อยละ 60.3) เมื่อพิจารณาในระดับ

ความเข้าใจในแต่ละด้าน ปรากฏว่า มีความเข้าใจในระดับที่ ในด้านการสอนซ่อมเสริม (คะแนนร้อยละ 73.8) และด้านการบริการเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียน (คะแนนร้อยละ 72.9) ในระดับค่อนข้างดี ในด้านการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร (คะแนนร้อยละ 66.4) และด้านการจัดการเรียนการสอน (คะแนนร้อยละ 64.7) และระดับพอใช้ ในด้านการประเมินผลการเรียน (คะแนนร้อยละ 58.7) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (คะแนนร้อยละ 56.9) การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร (คะแนนร้อยละ 50.6) และ การใช้อาคารสถานที่และแหล่งวิทยาการ (คะแนนร้อยละ 47.8)

3. สภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มประสพการณ์พิเศษ โดยส่วนรวมผู้บริหารและครุมีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่า มีการปฏิบัติดังนี้

3.1 การจัดการเรียนการสอน โดยส่วนรวมผู้บริหารและครุมีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าปฏิบัติใน ระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องการใช้แผนการสอนหรือคู่มือครูประกอบการสอน ซึ่งปฏิบัติในระดับมาก และเรื่องการใช้สื่อการเรียนประกอบกิจกรรมการเรียน การสอนซึ่งปฏิบัติในระดับน้อย

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครุที่เกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรกลุ่ม ประสพการณ์พิเศษ ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยส่วนรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ ปรากฏว่า ความคิดเห็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน ยกเว้นเรื่องการใช้กำหนด การสอนและการใช้ตารางสอนตามที่กำหนดไว้ซึ่งผู้บริหารและครุ มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

3.2 การสอนซ่อมเสริม โดยส่วนรวมผู้บริหารและครุมีความคิดเห็น ว่ามีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าปฏิบัติใน ระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้น เรื่องการปฏิบัติการสอนซ่อมเสริมในคอนเข้าก่อน เข้าเรียน และการปฏิบัติการสอนซ่อมเสริมในคอนพักกลางวันซึ่งมีการปฏิบัติในระดับ น้อย และการปฏิบัติการสอนซ่อมเสริมในวันเสาร์ อาทิตย์ หรือวันหยุดราชการอื่น ๆ ซึ่งไม่มีการปฏิบัติ สำหรับการปฏิบัติการสอนซ่อมเสริมในช่วงหลังเลิกเรียนนั้น ผู้บริหาร

←

เห็นว่าปฏิบัติในระดับปานกลาง แต่ครูเห็นว่าปฏิบัติในระดับน้อย

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ด้านการสอนซ่อมเสริมโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นเรื่องการปฏิบัติการสอนซ่อมเสริมในตอนพักกลางวัน และการปฏิบัติการสอนซ่อมเสริมในขณะปฏิบัติการสอนตามปกติ ซึ่งผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

3.3 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยส่วนรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่ามีกรปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีการปฏิบัติในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องการจัดให้มีชุมนุมทางวิชาการ เพื่อเสริมการเรียนรู้ในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษซึ่งมีการปฏิบัติในระดับน้อยสำหรับ เรื่องการจัดให้นักเรียนไปทัศนศึกษาเพื่อเสริมการเรียนรู้ในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษนั้น ผู้บริหารเห็นว่ามีการปฏิบัติในระดับน้อย แต่ครูเห็นว่าไม่มีกรปฏิบัติ

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นเรื่องการจัดให้นักเรียนได้ไปทัศนศึกษาเพื่อเสริมการเรียนรู้ในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ซึ่งผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

3.4 การบริหารเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียน โดยส่วนรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่ามีกรปฏิบัติในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีการปฏิบัติในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องการจัดระบบการเก็บและบำรุงรักษาเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนซึ่งมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง สำหรับเรื่องการบริจาคสื่อการเรียนแก่โรงเรียน โดยมูลนิธิ บริษัท ห้างร้าน หรือหน่วยงานอื่น ที่ไม่มีหน้าที่โดยตรง ต่อการจัดการศึกษา ผู้บริหารเห็นว่ามีการปฏิบัติในระดับน้อยแต่ครูเห็นว่าไม่มีกรปฏิบัติ

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ คำนการบริการ เอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นเรื่องการจัดการระบบ การเก็บและบำรุงรักษาเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียน และการบริจาคสื่อการเรียน ให้แก่โรงเรียนโดยมูลนิธิ บริษัท ห้างร้าน หรือหน่วยงานอื่นที่ไม่มีหน้าที่โดยตรงต่อการจัดการศึกษาซึ่งผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

3.5 การประเมินผลการเรียน โดยส่วนรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามี การปฏิบัติในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องการตรวจผลงาน การประเมินผล ปลายภาค และการนำเอาผลการประเมินผลการเรียนไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง การเรียนการสอน และส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถสูงให้มีความสามารถยิ่งขึ้น ซึ่งมีการปฏิบัติในระดับมาก และเรื่องการประเมินผลระหว่างเรียน และการนำผล การประเมินผลการเรียนไปใช้ประโยชน์ในการแจ้งผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ซึ่งมีการปฏิบัติในระดับน้อย สำหรับเรื่องการสังเกตโดยตรงนั้น ผู้บริหารเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับปานกลาง แต่ครูเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับมาก

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรกลุ่ม ประสบการณ์พิเศษ คำนการประเมินผลการเรียน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ ปรากฏว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน นอกจากเรื่องการสังเกต โดยตรง การสัมภาษณ์ และการตรวจผลงานซึ่งผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

3.6 การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับน้อยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า มีการปฏิบัติในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องการดำเนินการนิเทศและติดตามผล โดยครูใหญ่หรือผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ และครูวิชาการ โรงเรียน ซึ่งมีการปฏิบัติในระดับ ปานกลาง สำหรับเรื่องอื่น ๆ ได้แก่การดำเนินการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร

โดยประธานกลุ่มหรือครูวิชาการกลุ่ม โรงเรียน ผู้บริหารเห็นว่ามีการปฏิบัติในระดับน้อย แต่ครูเห็นว่ามีการปฏิบัติในระดับปานกลาง การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรโดย ผู้อำนวยการประถมศึกษาจังหวัดหรือผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ผู้บริหารเห็นว่าไม่มีการปฏิบัติ แต่ครูเห็นว่ามีการปฏิบัติในระดับน้อย การตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ เช่น เอกสาร หลักสูตร แบบแสดงสถิติการมาปฏิบัติงาน และการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ผู้บริหารเห็นว่ามีการปฏิบัติในระดับปานกลาง แต่ครูเห็นว่ามีการปฏิบัติในระดับน้อย

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตร กลุ่มประสบการณ์พิเศษ คำนการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นเรื่องการดำเนินการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร โดยครูใหญ่หรือผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ประธานกลุ่มหรือครูวิชาการกลุ่ม โรงเรียน และการเยี่ยมเยียนชั้นเรียน และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาคำนการเรียนการสอน ซึ่งผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

3.7 การใช้อาคารสถานที่และแหล่งวิทยาการ โดยส่วนรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีการปฏิบัติ ในระดับน้อย เป็นส่วนใหญ่ยกเว้นเรื่องการจัดห้องเรียนหรือสถานที่เรียนให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้อยู่เสมอ และการจัดอาคารสถานที่ให้สะอาดและร่มรื่นอยู่เสมอเพื่อให้ อี้อคอบรรยากาศแห่งการ เรียนรู้ในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ซึ่งมี การปฏิบัติในระดับปานกลาง

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ คำนการใช้อาคารสถานที่และแหล่งวิทยาการ โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นเรื่องการจัดมุมหนังสือหรือห้องสมุดอย่างเหมาะสมต่อการ ใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ และการจัดอาคารสถานที่ให้สะอาดและร่มรื่นอยู่เสมอเพื่อให้ อี้อคอบรรยากาศแห่งการ เรียนรู้ใน

หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ซึ่งผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

3.8 การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีการปฏิบัติในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ยกเว้น เรื่องการประชาสัมพันธ์ โดยการจัดประชุมชี้แจงซึ่งมีการปฏิบัติในระดับมาก และเรื่องการประชาสัมพันธ์ โดยการจัดทำเอกสาร จดหมายข่าว หรือหนังสือพิมพ์โรงเรียนซึ่งไม่มีการปฏิบัติ สำหรับเรื่องอื่น ๆ ได้แก่ (1) การประชาสัมพันธ์ โดยการส่งผู้แทนไปชี้แจงกับผู้ปกครองนักเรียนถึงบ้าน ผู้บริหารเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับน้อย แต่ครู มีความเห็นว่าไม่มีการปฏิบัติ (2) การประชาสัมพันธ์ โดยการ จัดป้ายนิเทศแสดงข่าว ผู้บริหารเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับน้อย แต่ครูเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับปานกลาง และ (3) การรายงานผลการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษให้ผู้บังคับบัญชา ระดับสูงกว่า โรงเรียนทราบ ผู้บริหารเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับปานกลาง แต่ครูเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับน้อย

ความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษด้านการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น เรื่องการประชาสัมพันธ์ โดยการจัดป้ายนิเทศแสดงข่าว ซึ่งผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. ปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ โดยส่วนรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่ามีปัญหาดังนี้

4.1 การจัดการเรียนการสอน โดยส่วนรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีปัญหาในระดับปานกลางเป็นส่วนน้อย ยกเว้นเรื่อง ครูไม่มีหรือค่อยความสามารถในการใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสม และผู้ปกครองมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการ เปิดสอนวิชาชีพ ซึ่งมีปัญหาในระดับมาก

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษด้านการจัดการเรียนการสอน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นเรื่องครูขาดการเตรียมการสอนอย่างเพียงพอ ซึ่งผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

4.2 การสอนซ่อมเสริม โดยส่วนรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีปัญหาในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องครูมีปัญหาเกี่ยวกับการสำรวจความบกพร่องทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งผู้บริหารและครูเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ด้านการสอนซ่อมเสริม โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกเรื่อง

4.3 ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยส่วนรวมผู้บริหารและครูมีความเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีปัญหาในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องโรงเรียนขาดความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรซึ่งมีปัญหาในระดับมาก และเรื่องผู้บริหารโรงเรียนไม่ให้การสนับสนุนต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรซึ่งมีปัญหาในระดับน้อย

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นเรื่องผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งผู้บริหารและครูมีความเห็นแตกต่างกัน

4.4 การบริการเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียน โดยส่วนรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีปัญหาในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องคณะครูและผู้บริหารขาดความร่วมมือซึ่งกันและกันในการผลิตสื่อการเรียนซึ่งเป็นปัญหาในระดับปานกลาง สำหรับเรื่องโรงเรียนขาดระบบการเก็บและบำรุงรักษาเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนนั้น ผู้บริหารมีความคิดเห็น

มีปัญหาในระดับปานกลาง แต่ครูเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ด้านการบริหาร เอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นเรื่องคณะครูและผู้บริหารขาดความร่วมมือซึ่งกันและกันในการผลิตสื่อการเรียน และโรงเรียนขาดระบบการเก็บและบำรุงรักษาเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียน ซึ่งผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

4.5 การประเมินผลการเรียน โดยส่วนรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีปัญหาในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องครูไม่มีหรือค่อยความรู้ความเข้าใจในหลักการวัดและประเมินผล ซึ่งมีปัญหาในระดับปานกลาง สำหรับเรื่องครูไม่มีหรือค่อยความรู้ความเข้าใจในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 พ.ศ. 2524 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย แต่ครูเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ด้านการประเมินผลการเรียน โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกเรื่อง

4.6 การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่าปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า มีปัญหาในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องผู้บริหารและศึกษานิเทศก์หรือผู้นิเทศอื่น ๆ ไม่มีระบบหรือโครงการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างเด่นชัดซึ่งมีปัญหาในระดับมาก และเรื่องผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญต่อการนิเทศและติดตามผลซึ่งมีปัญหาในระดับน้อย

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ คำนึงการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกเรื่อง

4.7 การใช้อาคารสถานที่และแหล่งวิทยาการ โดยส่วนรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีปัญหาในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องแหล่งวิทยาการต่าง ๆ เช่น ห้องสมุดประชาชน ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน สำนักงานเกษตรอำเภอ ฯลฯ ไม่ให้ความร่วมมือต่อทางโรงเรียนอย่างเพียงพอ ซึ่งมีปัญหาในระดับมาก และเรื่องการบริหารของห้องสมุดหรือมุมหนังสือไม่เหมาะสมต่อการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง แต่ครูเห็นว่ามีปัญหาในระดับมาก

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร กลุ่มประสบการณ์พิเศษ คำนึงการใช้อาคารสถานที่และแหล่งวิทยาการ โดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกเรื่อง

4.8 การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีปัญหาในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่อง โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนทราบอย่างสม่ำเสมอ เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ซึ่งมีปัญหาในระดับมาก

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร กลุ่มประสบการณ์พิเศษ โดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกเรื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์ดังกล่าวแล้วข้างต้น มีสิ่งที่ควรนำเอาอภิปรายดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จากการวิจัยนี้ พบว่า ไม่มีผู้บริหารและ

ครูที่มีวุฒิสูงกว่าระดับปริญญาตรีเลย ผู้บริหารส่วนใหญ่มีวุฒิ ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 43.1) ส่วนครูมีวุฒิระดับอนุปริญญาเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 62.9) จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าบุคลากรส่วนใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 11 เป็นผู้ มีระดับการศึกษาค่อนข้างดี ซึ่งน่าจะมีส่วนช่วยให้การใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ค่าเงินไปอย่างมีผลดีพอควร เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับอายุ พบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 37.9) และมีอายุราชการตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 44.4) สำหรับครูส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี (ร้อยละ 68.7) ข้อมูลดังกล่าว ชี้ให้เห็นได้ว่าผู้บริหารเป็นผู้มีระดับการศึกษา วิทย และประสบการณ์ในการทำงาน สูงกว่าครู โดยหลักของความน่าจะเป็นไปได้ จึงพอสรุปในขั้นต้นว่า โอกาสที่โรงเรียน จะใช้หลักสูตรให้ประสบผลสำเร็จน่าจะมีทางเป็นไปได้ค่อนข้างมาก

อย่างไรก็ตาม จากการวิจัยได้ค้นพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ (ร้อยละ 68.3) ไม่เคยได้รับการอบรมหรือประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ และมีครูจำนวนไม่น้อย (ร้อยละ 25.9) ไม่เคยได้รับประสบการณ์ดังกล่าวเช่นเดียวกัน การที่ผู้ใช้หลักสูตร เป็นจำนวนมาก ไม่เคยได้รับการอบรมหรือประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการ ใช้หลักสูตร อาจไม่ทราบแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง จึงเป็นเรื่องที่น่าวิตกว่าการใช้หลักสูตรจะ ไม่ประสบผลสำเร็จดังคาดการข้างต้น อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงกลุ่มที่เคย ได้รับการอบรมหรือประชุมสัมมนาเกี่ยวกับเรื่องนี้ พบว่าผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.0) ได้รับการอบรมหรือประชุมสัมมนาในด้านการจัดการ เรียนการสอน ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของการใช้หลักสูตร

เมื่อศึกษาถึงลักษณะการปฏิบัติงานของครู พบว่า ครูจำนวนมากถึงร้อยละ 84.4 ปฏิบัติหน้าที่เป็นครูประจำชั้น นอกนั้นปฏิบัติหน้าที่เป็นครูพิเศษ นอกเหนือจากการ สอนในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษแล้ว ครูยังปฏิบัติการสอนในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์ อื่นอีกด้วย โดยปฏิบัติการสอนในหลักสูตรกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพมากที่สุด (ร้อยละ 67.3) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่มีครู เท่ากับจำนวนชั้นเรียน หรือไม่ครบชั้นเรียนก็อาจเป็นไปได้ จากข้อค้นพบดังกล่าวเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า ครู

ส่วนใหญ่มีภารกิจหนักมาก เพราะต้องปฏิบัติหน้าที่เป็นครูประจำชั้นและสอนในหลักสูตรกลุ่ม
ประสบการณ์อื่นอีก ซึ่งอาจไม่สามารถอุทิศเวลาให้แก่หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ เท่า
ที่ควร

จากการวิจัยยังค้นพบต่อไปอีกว่า จำนวน โรงเรียนประถมศึกษาที่เลือกสอน
วิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันเพียงอย่างเดียวนั้นมีมากกว่าจำนวน โรงเรียน
ประถมศึกษาที่เลือกสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต เกือบ 2 เท่า (ร้อยละ 51.1
และร้อยละ 27.1 ตามลำดับ) จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความต้องการของ
สังคมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษยังคงสูงมาก แม้จะเปิดโอกาสให้เลือกเรียนวิชาอาชีพ
ที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตด้วยก็ตาม ดังจะพบได้จากผลการวิจัยของทิพที อ่องแสงคุณ
ซึ่งค้นพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการจัดการเรียน
การสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา¹ การที่โรงเรียนเลือกสอนวิชาภาษา-
อังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันมากกว่าวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตนี้อาจสืบเนื่อง
มาจากสาเหตุหลายประการ เช่น ความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์หรือบุคลากรด้านภาษาอังกฤษ
มีมากกว่า หรือเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาสามัญว่าผู้ที่เลือกเรียน
จะมีโอกาสก้าวหน้าทางการศึกษาสูงกว่าที่เลือกเรียนวิชาอาชีพ ดังนั้นการเลือกสอนภาษา-
อังกฤษจึงเป็นการมุ่งให้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อตนเอง ดังปรากฏแน่ชัดในผลงานการ
วิจัยของรวงทอง คำวงสุกิจ ที่พบว่า ผู้บริหารและครูเห็นว่า โรงเรียนควรเลือกสอน

¹ทิพที อ่องแสงคุณ, "ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ห้าและ
หก เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถม
ศึกษา," หน้าบทคัดย่อ.

ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกเพื่อให้นักเรียนมีพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป¹ ส่วนโรงเรียนที่เลือกสอนทั้งสองวิชามีอยู่ร้อยละ 21.9 โรงเรียนเหล่านี้จะเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่และมีความพร้อมในค่านิยมคุณลักษณะและวัสดุอุปกรณ์สูง ในจำนวนโรงเรียนที่เลือกสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตนั้น พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่เปิดสอนแขนงงานเกษตร (ร้อยละ 96.7) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเป็นการเปิดสอนในแขนงงานที่ตรงกับสภาพความเป็นอยู่ของชุมชนในเขตการศึกษา 11 มาก เพราะประชาชนส่วนใหญ่ในภูมิภาคนี้ประกอบอาชีพในค่านเกษตรกรรม

2. ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

2.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ จากการวิจัยพบว่าทั้งผู้บริหารและครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษในระดับพอใช้ ซึ่งใกล้เคียงกับผลการวิจัยของพิมล วิเศษสังข์¹ ที่ว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับความพร้อมของครูในค่านความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและวัสดุหลักสูตรในวิชาเลือก การงานและพื้นฐานอาชีพ และภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษอยู่ในระดับน้อยและความเข้าใจของครูในค่านหลักสูตรและวัสดุหลักสูตร เกี่ยวกับวิชาเลือกดังกล่าวก็อยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน² การที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษมีจุดหมาย หลักการ โครงสร้างเนื้อหาใหม่ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

¹ รวงทอง คำรงสุกิจ, "ความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับการเลือกสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา," หน้าบทคัดย่อ

² พิมล วิเศษสังข์, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการเลือกสอนวิชาเลือกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ," หน้าบทคัดย่อ

ซึ่งมีลักษณะแตกต่างจากหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2503 และยังมีครูใหม่หรือผู้บริหารใหม่ซึ่งยังไม่ได้รับการอบรมให้ทราบการดำเนินงานตามหลักสูตร ในหน้าที่ของคณะกรรมการความเข้าใจดังกล่าวถือว่าเป็นความเข้าใจในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งไม่อาจเป็นผลดีนักต่อการใช้หลักสูตร เพราะในการใช้หลักสูตรผู้ใช้หลักสูตร โดยตรงซึ่งได้แก่ผู้บริหารและครูจะต้องเข้าใจในตัวหลักสูตรเป็นอย่างดี จึงจะสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในหลักสูตร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยเห็นว่าควรจัดให้มีการอบรมหรือประชุมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษให้แก่ครูและผู้บริหารอย่างเพียงพอเพื่อให้บุคคลดังกล่าวเข้าใจในหลักสูตร เพิ่มขึ้นซึ่งจะช่วยนำข้อกำหนดต่าง ๆ ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในโอกาสต่อไป

2.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

จากการวิจัยพบว่าผู้บริหารมีคสามเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษในระดับสูงกว่าครู โดยผู้บริหารมีระดับความเข้าใจค่อนข้างดี แต่ครูมีความเข้าใจในระดับพอใช้ การที่ครูมีความเข้าใจในระดับต่ำกว่าผู้บริหารทั้ง ๆ ที่เคยได้รับการอบรมหรือประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษมานานกว่านั้น ระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงานอาจมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ระดับความเข้าใจต่างกัน ซึ่งจากการวิจัยพบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยสูงกว่าครู อย่างไรก็ตาม การที่ครูมีความเข้าใจในระดับพอใช้เป็นเรื่องที่น่าวิตกไม่น้อย เพราะความสำเร็จของหลักสูตรจะเป็นไปได้อย่างดีถ้าครู ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้หลักสูตร ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ในกรณีของครูผู้บริหารแม้ว่าจะมีความเข้าใจโดยส่วนรวมในระดับสูงกว่าครู แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายค้ำก็พบว่ามีความเข้าใจในระดับพอใช้ เช่นเดียวกับครู 4 ค้ำ คือ ค้ำงานการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การประเมินผลการเรียน การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร และการใช้อาคารสถานที่และแหล่งวิทยาการ การที่ผู้บริหารมีความเข้าใจในระดับพอใช้ในค้ำต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในค้ำงานการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร และการใช้อาคารสถานที่และแหล่งวิทยาการ ย่อมเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการใช้หลักสูตร เพราะการขาดความเข้าใจ

อย่างเพียงพอในค้ำจองกล่าวจะทำให้ผู้บริหาร ไม่สามารถบริหารและบริการหลักสูตร ได้อย่างเต็มที่ สมควรยิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องในระดับสูงจะต้องหาทางแก้ไขโดยเร่งด่วน

3. สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มประสพการณ์พิเศษ

สภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มประสพการณ์พิเศษ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติ ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายค้ำ พบว่ามีการปฏิบัติในระดับปานกลาง เกือบทุกค้ำ ยกเว้นสามค้ำคือ การบริการเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียน การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร และค้ำการใช้อาคารสถานที่และแหล่ง วิทยาการ ซึ่งมีการปฏิบัติในระดับน้อย จากข้อมูลที่ปรากฏ จะเห็นได้ว่าไม่มีค้ำใดเลย ที่ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่ามีมีการปฏิบัติในระดับมาก แสดงว่าการใช้หลักสูตร กลุ่มประสพการณ์พิเศษยังดำเนินไปได้ไม่มากนัก ซึ่งอาจจะส่งผลต่อผลผลิตของหลักสูตร คือผู้เรียน มีความรู้ความสามารถค้ำนี้ค่า เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มประสพการณ์พิเศษ โดยส่วนรวม ปรากฏ ว่าความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายค้ำ ปรากฏว่าความคิดเห็นแตกต่างกันเพียงค้ำเดียว คือค้ำการจัดการเรียนการสอน การที่ผู้บริหารและครูมีความ คิดเห็นแตกต่างกันในค้ำการจัดการเรียนการสอนนี้อาจสืบเนื่องมาจากสาเหตุหลาย ประการ กล่าวคือ การจัดการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมโดยตรงของครู ซึ่งส่วนใหญ่ มีการดำเนินกิจกรรมอยู่ในห้องเรียน ครูมีบทบาทในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเต็มที่ไม่ว่า จะเป็นการใช้กำหนดการสอน การใช้ตารางสอน แผนการสอนหรือคู่มือครู สื่อการเรียน ตลอดจนทั้งเทคนิควิธีสอนต่าง ๆ ส่วนผู้บริหารจะอยู่ในวงนอก จึงไม่ทราบรายละเอียด ปลุกย่อยเช่นเดียวกับครู ดังนั้นการปฏิบัติในค้ำนี้ผู้บริหารและครูจึงมองค้ำกัน ความคิดเห็นจึงส่อให้เห็นแตกต่างกัน ส่วนในค้ำอื่น ๆ นอกเหนือจากค้ำการจัดการเรียน การสอนนั้น โอกาสที่ผู้บริหารและครูจะวางแผนหรือปฏิบัติงานร่วมกัน ตลอดจนทั้งประสาน งานซึ่งกันและกันมีมากกว่า จึงสามารถมองเห็นสภาพปฏิบัติในแนวเดียวกัน ดังนั้น ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มประสพการณ์พิเศษ ในค้ำอื่น ๆ นอกเหนือจากค้ำการจัดการเรียนการสอนจึงบ่งบอกว่าไม่แตกต่างกัน

สำหรับปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ โดยส่วนรวมมีปัญหาใน ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง เกือบทุกด้าน ยกเว้นสามด้านคือการสอนซ่อมเสริม การบริการ เอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียน และการประเมินผลการเรียน ซึ่งมีปัญหาในระดับมาก ส่วนด้านการใช้อาคารสถานที่ และแหล่งวิทยากร มีปัญหาในระดับน้อย และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ปรากฏว่าความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน ทั้ง โดยส่วนรวม และเป็นรายด้าน จากข้อมูลดังกล่าว จึงพอสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ น่าจะเป็นจริงตามสภาพที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะปัญหาด้านการสอนซ่อมเสริมการบริการ เอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียน และการประเมินผลการเรียนเป็นปัญหาในระดับมาก ซึ่งสมควรได้รับการแก้ไขเป็นอย่างยิ่ง

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษดังกล่าว มี เรื่องที่น่าสนใจเป็นพิเศษ ที่ควรนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

3.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน จากการวิจัยพบว่ามีกรณีปฏิบัติใน ระดับปานกลางซึ่งถือว่ายังไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน สี่เรื่องคือ การใช้กำหนดการสอน ตารางสอน การเตรียมการสอน และการใช้ เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ ในการสอน ครูจะใช้แผนการสอนหรือคู่มือครูประกอบการสอนมาก แผนการสอนหรือคู่มือครูดังกล่าว เป็นเอกสารหลักสูตรซึ่งกรมวิชาการร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำขึ้น เพื่อ อำนวยความสะดวกแก่ครูในการ เตรียมการสอนหรือจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะในแผนการสอนหรือคู่มือครูจะชี้แนะเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา สื่อการเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน ฯลฯ ดังนั้นโอกาสที่ครูจะใช้เอกสารหลักสูตร ดังกล่าวจึงมีมากเป็นพิเศษ อย่างไรก็ตาม จากการวิจัยก็ยังพบว่ามีการใช้สื่อการเรียน ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับน้อยที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียน ประถมศึกษาส่วนใหญ่ขาดแคลนสื่อการเรียนนั่นเอง ซึ่งได้พบจากผลการวิจัยว่า สื่อการเรียนที่ได้รับการบริการจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

และกรมวิชาการนั้นไม่เพียงพอต่อความจำเป็น นอกจากนั้นในการส่งเอกสารหลักสูตร และสื่อการเรียนจากหน่วยงานดังกล่าวไปยัง โรงเรียนนั้นก็ล่าช้าไม่ทันต่อความต้องการ และถาวรที่โรงเรียนได้รับงบประมาณจากทางราชการ เพื่อจัดทำเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนยังไม่เพียงพอต่อความจำเป็นนั้น ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้โรงเรียนไม่สามารถจัดทำเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนได้อย่างเพียงพอ เหตุดังกล่าวจึงเป็นผลให้ครูปฏิบัติการสอน โดยใช้สื่อการเรียนในระดับน้อย

ปัญหาสำคัญในการจัดการเรียนการสอนได้แก่ครูมีความสามารถน้อยในการใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสม ซึ่งเป็นปัญหาในระดับมาก ปัญหาดังกล่าวย่อมมีผลกระทบต่ออย่างมากต่อประสิทธิภาพการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษที่สุมิทร คุณานุภกร กล่าวไว้ว่า ความบกพร่องของการสอนมีผลกระทบกระเทือนถึงประสิทธิภาพของหลักสูตรด้วย เพราะการสอนของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ มีคุณสมบัติ และเจตคติตามที่ผู้สร้างหลักสูตรมุ่งหวังไว้¹ จึงสมควรยิ่งที่ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ จะต้องรีบดำเนินการแก้ไข ซึ่งอาจจะทำได้โดยการจัดทำเอกสารหรือคู่มือครูเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอน ในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษเผยแพร่แก่ครูผู้สอนเพื่อยึดเป็นแนวปฏิบัติ หรือจัดการอบรมหรือการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับกาจัดการเรียนการสอน ส่วนปัญหาที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งคือผู้ปกครองมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเปิดสอนวิชาอาชีพ เจตคติกดังกล่าวย่อมมีแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อความร่วมมือกับ โรงเรียนน้อยลง เช่นอาจไม่สนใจต่อการเรียนของเด็กก็ได้ สภาพดังกล่าวย่อมเป็นอุปสรรค ซึ่งควรหาทางขจัดปัญหาโดยชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบในทางที่ถูกต้อง

3.2 ด้านการสอนซ่อมเสริม จากการวิจัยพบว่ามี การปฏิบัติในระดับปานกลาง ซึ่งกล่าวได้ว่ายังไม่สามารถปฏิบัติได้เต็มที่ เป็นที่น่าสังเกตว่า เวลาในการดำเนินงานสอนซ่อมเสริมจะปฏิบัติในขณะที่ปฏิบัติการสอนตามปกติมากกว่าในโอกาสใด ๆ เช่น ในตอนเช้าก่อนเข้าเรียน ตอนพักกลางวัน หรือในช่วงหลังเลิกเรียน แต่ก็เป็นการปฏิบัติในระดับปานกลางซึ่งถือว่ายังไม่เต็มที่เท่าใดนัก และจากการวิจัยก็พบอีกว่า ไม่มีการปฏิบัติการสอนซ่อมเสริมในวันเสาร์ อาทิตย์หรือวันหยุดราชการอื่น ๆ จากข้อมูล

¹สุมิทร คุณานุภกร, หลักสูตรและการสอน, หน้า 136.

การวิจัยครั้งนี้ พอลจะกล่าวได้ว่า โอกาสที่ครูจะปฏิบัติการสอนซ่อมเสริมได้มากที่สุด ก็คือ ในช่วงปฏิบัติการสอนตามปกตินั่นเอง แม้จะไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างเต็มที่ก็ตาม ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูเห็นคเหนื่อยจากการสอนตามปกติอยู่แล้ว เพราะต้องสอนหลายกลุ่มประสบการณ์ จึงทำให้ไม่มีเวลาเพียงพอในการจัดการสอนซ่อมเสริม อย่างไรก็ตาม จากแบบสอบถามปลายเชิงลึกก็ยังพบว่า แม้จะมีการจัดการสอนซ่อมเสริมในวันเสาร์ อาทิตย์ หรือวันหยุดราชการอื่น ๆ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ก็ยังไม่นับสนุนให้เด็กมารับการซ่อมเสริมอยู่นั่นเอง สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้มีการสอนซ่อมเสริมน้อย นั่นก็คือ ครูขาดขวัญและกำลังใจในการทำงานเพราะเศรษฐกิจไม่ดี จึงไม่เคยคิดที่จะสอนซ่อมเสริม จึงควรมีค่าตอบแทนแก่ครูบ้างในกรณีที่ปฏิบัติการสอนซ่อมเสริมนอกเวลาปฏิบัติราชการตามปกติ นอกจากนั้นการขาดแคลนสื่อการเรียนที่เหมาะสมสำหรับการสอนซ่อมเสริมนั้นก็เป็นปัญหาหนึ่งที่สำคัญ สื่อการเรียนดังกล่าวน่าจะเป็นสื่อการเรียนที่แปลกใหม่ หรือเป็นสื่อการเรียนที่จัดเพิ่มเติมให้แปลกเปลี่ยนไปจากเดิมจากที่เคยใช้ในการดำเนินการสอนตามปกติ¹

3.3 ก้าวมการจัคกัจกรรรมเสริมหลัคสุทร กัจกรรรมเสริมหลัคสุทร

ส่วนใหญจะเป็นการจัดนิทรรศการหรือป้ายนิเทศ แต่ก็เป็นการปฏิบัติในระดับปานกลาง ซึ่งถือว่ายังปฏิบัติไม่เต็มที่นัก แต่ก็มีเรื่องทีปฏิบัติในระดับน้อยลงไปอีก คือการจัคให้มืชุมชนทางวิชาการ เพื่อเสริมการเรี ยนรู้ในหลัคสุทรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ การที่จัคให้มืชุมชนทางวิชาการซึ่งอาจเป็นชุมชนภาษาอังกฤษ ชุมชนมุขอภษครกร ฯลฯ น้อยนั้น ย่อมสัคักกันโอกาสนักเรี ยนในการ ด้รับประสบการณ์การเรี ยนรู้มากขึ้น นอกเหนือจากการ ด้รับในห้องเรี ยน ตามปกติ ซึ่งอาจออกมาในรูปของการจัดนิทรรศการ ป้ายนิเทศ หัศนศึกษา ฯลฯ ปัญหาสำคัญซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้ไม่สามารถจัคกัจกรรรมเสริมหลัคสุทร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัคชุมชนทางวิชาการ ด้้อย่างเต็มที่นั้นอาจเป็นเพราะ โรงเรี ยนขาดควมพร้อมในค้านวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัคกัจกรรรมเสริมหลัคสุทร

¹กรมวิชาการ, คู่มือการใช้หลัคสุทรประถมศัษา พุทธศักราช 2521, หน้า 28.

การขาดประสบการณ์ของครู การที่ครูไม่มีเวลาเพียงพอ การขาดความร่วมมืออย่างเพียงพอจากผู้ปกครองเนื่องจากต้องการให้เด็กช่วยงานบ้านมากกว่า ก็อาจเป็นสาเหตุสำคัญเช่นกัน เพื่อขจัดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ผู้บริหารและครูจึงเสนอแนะว่าควรประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนและผู้ปกครองเข้าใจถึงความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อจะได้ให้การสนับสนุนในกิจกรรมนั้นอย่างเต็มที่ นอกจากนั้นก็มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิดว่า ควรให้มีการสัมมนาผู้เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญ ปัญหาและอุปสรรคตลอดจนวิธีการแก้ไข ถ้าหาก มีการดำเนินการดังกล่าว ผู้วิจัยเชื่อว่า จะช่วยให้มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการจัดให้มีชุมนุมทางวิชาการ ได้รับการปฏิบัติในระดับสูงกว่าที่เป็นอยู่

3.4 การบริการเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียน โรงเรียนได้รับบริการเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและกรมวิชาการน้อย ซึ่งไม่เพียงพอต่อความจำเป็น แม้แต่งบประมาณในการจัดหาก็ได้รับน้อยด้วย ดังนั้นในการจัดหาหนังสือ เอกสาร วารสาร หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าจึงต้องมียกยอไปทั่ว มีการสนับสนุนให้มีการผลิตสื่อการเรียน โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในท้องถิ่น แค่นี้ทำได้ในระดับน้อย ซึ่งอาจเป็นเพราะการขาดงบประมาณสนับสนุนดังกล่าวมาแล้ว ครูจำเป็นต้องใช้เงินส่วนตัว ซึ่งปกติไม่เพียงพอต่อการครองชีพอยู่ สำหรับใช้จ่ายในการผลิตสื่อการเรียน แค่นี้ก็ทำได้ไม่เต็มที่นัก เพราะครูขาดความเข้าใจหรือความชำนาญในการผลิตสื่อการเรียน และไม่มีเวลาสำหรับผลิตสื่อการเรียนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของลักขณา สมเชื้อ ที่พบว่าครูไม่มีเวลาผลิตสื่อการเรียนและขาดเครื่องมือ¹ เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวผู้บริหารและครูให้ข้อเสนอแนะที่น่าสนใจว่า

¹ลักขณา สมเชื้อ, "ปัญหาการสอนกลุ่มการเรียนรู้และพื้นฐานอาชีพในชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสอง จังหวัดชลบุรี," หน้าบทคัดย่อ.

ควรจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการระดับกลุ่ม โรงเรียนเพื่อจัดทำสื่อการเรียนทุกภาคเรียน ศึกษานิเทศก์อำเภอและผู้บริหารควรแนะนำและสนับสนุนครูให้ผลิตสื่อการเรียน อยู่เสมอ การจัดการวางสอนควรให้ครูมีเวลาว่างตรงกันพอสมควร เพื่อให้ร่วมมือกันผลิตสื่อการเรียนได้อย่างเต็มที่ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการเรียนหรือในบางกรณีก็อาจขอความร่วมมือจากชาวบ้านให้มาช่วยผลิตสื่อการเรียนก็ได้ ส่วนปัญหาอีกประการหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งก็คือ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและกรมวิชาการส่งเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนให้แก่โรงเรียนไม่ทันต่อความต้องการจากประสบการณ์การทำงานของผู้วิจัยก็พบอยู่เสมอว่า กว่าเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนจะไปถึงโรงเรียนก็เป็นเวลาหลายวันหลังจากเปิดภาคเรียนแล้ว การใช้หลักสูตรจึงไม่อาจได้ผลเต็มที่ ผู้บริหารและครูได้เสนอแนะว่า สมควรจัดส่งเอกสารหลักสูตรและสื่อการเรียนให้ถึงโรงเรียนก่อนเริ่มต้นปีการศึกษา

3.5 การประเมินผลการเรียน มีการใช้เทคนิควิธีการตรวจสอบผลงานในระดับมาก ซึ่งอยู่ในระดับสูงกว่าการใช้เทคนิควิธีการประเมินผลอื่น ๆ เช่นการสัมภาษณ์ การทดสอบ และการสังเกตโดยตรง การที่ครูใช้เทคนิควิธีการตรวจสอบผลงานมากในการประเมินผลการเรียนของนักเรียนนั้นอาจเป็นเพราะวิชาในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต เป็นวิชาที่เน้นภาคปฏิบัติมาก ผลงานของนักเรียนส่วนใหญ่จะปรากฏออกมาในลักษณะรูปธรรม ซึ่งสังเกตเห็นได้ชัด การที่จะประเมินผลว่านักเรียนมีขีดความสามารถในการเรียนมากเท่าใด ก็จะดูได้จากผลงานที่ปรากฏออกมานั้นเอง ซึ่งจะท้ออาศัยการตรวจสอบผลงานเป็นเทคนิควิธีในการประเมินผล สำหรับวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันก็เช่นเดียวกัน ครูอาจประเมินผลได้โดยตรวจสอบผลงานของเด็กซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นการตรวจสอบแบบฝึกหัด เมื่อพิจารณาคุณภาพกิจกรรมการประเมินผลแบบต่าง ๆ พบว่า มีการเน้นการประเมินผลปลายภาคในระดับมาก การประเมินผลก่อนเรียนในระดับปานกลาง และการประเมินผลระหว่างเรียนในระดับน้อย แสดงว่าผู้บริหารและครูให้ความสำคัญในการประเมินผลปลายภาคมากที่สุด การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

จึงมีแนวโน้มเพื่อให้สอดคล้องกัน โดยไม่คิดที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนมากนัก ความจริงแล้วกิจกรรมการประเมินผลทั้งสามแบบมีความสำคัญพอ ๆ กัน เพราะต่างก็มีส่วนเอื้อต่อกันและกัน การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ นั้นควรให้หน้าหนักกิจกรรมการประเมินผลแบบต่าง ๆ พอ ๆ กัน ไม่ว่าจะเป็นการประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และปลายภาค ทั้งนี้เพราะการประเมินผลก่อนเรียน ย่อมจะส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ในระหว่างเรียนต้องมีการประเมินผลทุกระยะเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอันจะส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะสังเกตเห็นได้จากผลการประเมินผลปลายภาคในอันดับถัดไป

3.6 การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ผศจากการวิจัย

พบว่าการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษในระดับน้อย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนประถมศึกษายังไม่ได้รับคำแนะนำทางวิชาการเท่าที่ควร เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปตามหลักสูตร การใช้หลักสูตรย่อมมีประสิทธิภavn้อยลงเมื่อมีการนิเทศและติดตามผลน้อย เพราะการนิเทศและติดตามผลเปรียบเสมือน กุญแจที่ช่วยไขลานให้ครูและผู้บริหารที่ต้นท้วอยู่เสมอต่อการใช้หลักสูตร เมื่อพิจารณาถึงการดำเนินการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ จะเห็นว่า ได้รับการนิเทศและติดตามผลจากบุคคลต่าง ๆ ได้แก่ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ หรือผู้ช่วย ศึกษาพิเศษอำเภอ และศึกษาพิเศษจังหวัดในระดับน้อย ซึ่งบุคคลเหล่านี้ ได้ดำเนินการนิเทศและติดตามผลน้อยกว่าครูใหญ่หรือ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ และครูวิชาการ โรงเรียน ซึ่งปฏิบัติในระดับปานกลาง จากข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการนิเทศและติดตามผลซึ่งกระทำโดยบุคคลภายในโรงเรียนมากกว่าการนิเทศและติดตามผลซึ่งกระทำโดยบุคคลภายนอก จึงกล่าวได้ว่า โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ได้มีการนิเทศภายในเกิดขึ้นแล้ว ซึ่งน่าจะได้ผลดีเพราะเป็นการนิเทศการศึกษาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้ผลแท้จริง¹ เป็นที่น่าสังเกตว่าศึกษานิเทศก์อำเภอและศึกษานิเทศก์จังหวัด

¹ลีปนันท เกตุทัต, การปฏิรูปการศึกษา: รายงานของคณะกรรมการวางแผนปฏิรูปการศึกษา, หน้า 132.

ทางปฏิบัติการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรในระดับน้อยที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะจำนวนศึกษานิเทศก์ทั้งสองระดับมีน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนโรงเรียนในจังหวัดหรืออำเภอที่ตนรับผิดชอบ ประกอบกับการที่ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยศึกษานิเทศก์สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2524 ได้กำหนดงานหลักของศึกษานิเทศก์จังหวัดว่าเป็นงานวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนและงานจัดทำแผนพัฒนาและกำหนดงานหลักของศึกษานิเทศก์อำเภอว่าเป็นงานนิเทศการศึกษา¹ ทำให้ศึกษานิเทศก์จังหวัดลดบทบาทการออกนิเทศในโรงเรียนต่าง ๆ ลงและเน้นบทบาทด้านการวิจัย และให้ศึกษานิเทศก์อำเภอออกนิเทศตามโรงเรียนแทน แต่เนื่องจากศึกษานิเทศก์อำเภอยังมีจำนวนน้อย ซึ่งแต่งตั้งยังไม่ครบตามอัตราที่กำหนดไว้ จึงทำให้ไม่สามารถออกนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรในโรงเรียนต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง ดังเช่นจากผลงานวิจัยของมาลี คล้ายชม พบว่า ปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการจัดและการดำเนินการนิเทศในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดอุตรดิตถ์ ได้แก่ อัตราส่วนระหว่างผู้นิเทศต่อจำนวนผู้รับการนิเทศต่างกันมาก กล่าวคือ จำนวนผู้นิเทศมีน้อย เมื่อเทียบกับจำนวนครู อาจารย์² อย่างไรก็ตาม จากการวิจัยครั้งนี้ก็พบว่าปัญหาที่สำคัญในการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ได้แก่ ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์หรือผู้นิเทศอื่น ๆ ไม่มีระบบหรือโครงการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างเด่นชัด ซึ่งการขาดระบบหรือโครงการนิเทศและติดตามผลดังกล่าวย่อมจะทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ

¹กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, ระเบียบและแนวปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยศึกษานิเทศก์สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2524 (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2524), หน้า 1-2.

²มาลี คล้ายชม, "ปัญหาการนิเทศในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดอุตรดิตถ์" (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 94-95.

3.7 การใช้อาคารสถานที่และแหล่งวิทยาการ จากการวิจัยพบว่า

โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติในระดับน้อย แสดงว่าการใช้อาคารสถานที่และแหล่งวิทยาการยังคงดำเนินไปได้ในระดับที่ไม่ดีเลย ยังไม่มีการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากแหล่งวิทยาการต่าง ๆ ในท้องถิ่น เช่นที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ห้องสมุดประชาชน สำนักงานเกษตรอำเภอ ฯลฯ กล่าวคือ มีการดำเนินไปในระดับน้อย แม้แต่การจัดเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญในคานต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษมาให้ความรู้แก่นักเรียนนั้น ก็ยังพบว่ามี การปฏิบัติไปในระดับน้อย เช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของลักษณะ สมเชื้อ ที่พบว่า โรงเรียนใช้แหล่งวิทยาการและวิทยาการในท้องถิ่นได้น้อยที่สุด¹ ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากปัญหาการ ไม่ให้ความร่วมมืออย่างเพียงพอของแหล่งวิทยาการ แต่จากการวิจัยได้ค้นพบอีกว่า โรงเรียนอยู่ห่างไกลจากสถานที่ดังกล่าว จึงคงไม่สะดวกในการติดต่อประสานงานเพื่อขอความร่วมมือ ส่วนในเรื่องการจัดมุมหนังสือหรือห้องสมุดอย่างเหมาะสม ต่อการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษนั้น ก็ยังคงปฏิบัติในระดับน้อย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดแคลนหนังสือสำหรับศึกษาค้นคว้าดังที่ปรากฏจากผลการวิจัยว่า มีการปฏิบัติในระดับน้อยในการจัดหาหนังสือเอกสาร วารสาร หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า การที่โรงเรียนไม่มีมุมหนังสือหรือห้องสมุดอย่างเหมาะสมย่อมมีส่วนทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่สนองเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่มุ่งให้นักเรียนรู้จักคิด รู้จักทำ และนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ เพราะนักเรียนจะเป็นผู้รับการถ่ายทอดความรู้จากครูอย่างเดียว ไม่มีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากนัก เพราะการปราศจากมุมหนังสือหรือห้องสมุดนั่นเองจึงควรหาทางแก้ไขเป็นอย่างยิ่ง ผู้บริหารและครูให้ข้อเสนอแนะว่าควรส่งเสริมอย่างจริงจังให้ทุกโรงเรียนมีห้องสมุดเพื่อให้ครูและนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าอย่างเต็มที่และควรตั้งห้อง

¹ ลักษณะ สมเชื้อ, "ปัญหาการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ในชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสอง จังหวัดชลบุรี," หน้าบทคัดย่อ.

สมุคประจํากลุ่ม โรงเรียนให้ไ้มามาตรฐานเพื่อให้ครูภายในกลุ่มไ้ศึกษาค้นคว้าเพื่อ
เพิ่มพูนความรู้ของตนไ้มากขึ้น

3.8 การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร จากการวิจัยพบว่า การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรกลุ่มประสพการณ์พิเศษ โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ซึ่งอาจกล่าวไ้ว่ายังปฏิบัติไ้ไม่ดีเต็มที่นัก เป็นที่น่าสังเกตว่า โรงเรียนไม่ใช้วิธีประชาสัมพันธ์ โดยการจัดทำเอกสารจดหมายข่าว หรือหนังสือพิมพ์โรงเรียน แต่จะใช้วิธีจัดประชุมชี้แจงให้สมาชิกในชุมชนทราบ เกี่ยวกับการดำเนินการใช้หลักสูตรกลุ่มประสพการณ์พิเศษ ซึ่งปฏิบัติในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดทำเอกสารจดหมายข่าว หรือหนังสือพิมพ์โรงเรียนนั้น เป็นกิจกรรมที่ค่อนข้างใช้เงินมาก ยุ่งยาก ไม่สะดวก และไม่แน่ว่าข่าวสารที่ไ้จะสื่อความหมายแก่สมาชิกในชุมชนไ้ได้อย่างถูกต้อง เพราะผู้ปกครองอาจอ่านไม่ออกเขียนไม่ไ้หรืออ่านไม่แตกฉาน วิธีที่สะดวกและปลอดภัยที่สุด จึงน่าจะเป็นการจัดประชุมชี้แจงอย่างไรก็ตาม วิธีการนี้ก็ประสพปัญหา กล่าวคือ ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาร่วมประชุมเพื่อรับคำชี้แจงจากทางโรงเรียน จึงเป็นภาระของโรงเรียนที่จะพิจารณาว่า ในช่วงไ้สมควรจัดไ้ให้มีการประชุม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเวลาของผู้ปกครองที่พอจะอุทิศให้แก่การเข้าร่วมประชุมนั้นเอง

ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งของ การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร กลุ่มประสพการณ์พิเศษ คือ โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนทราบอย่างสม่ำเสมอ เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มประสพการณ์พิเศษ ปัญหาดังกล่าวย่อมจะทำให้ชุมชนไม่ทราบความต้องการของโรงเรียนซึ่งจะเป็นผลต่อการขาดความร่วมมือในการใช้หลักสูตรในโอกาสต่อไป ผู้บริหารและครูให้ข้อเสนอแนะที่น่าสนใจว่า โรงเรียนควรจัดตั้งหน่วยประชาสัมพันธ์ การใช้หลักสูตรหรือกิจกรรมอื่น ๆ ของโรงเรียนให้ชุมชนทราบอยู่เสมอ ควรให้หน่วยเห็นออกไ้ร่วมประชุมชี้แจงอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้ปกครอง ในการประชาสัมพันธ์ ควรขอความร่วมมือจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือกรรมการศึกษาในการแพร่ข่าวสาร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มประสพการณ์พิเศษให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง และควรจัด

การประชาสัมพันธ์ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับโรงเรียน อำเภอ จังหวัด จนถึงระดับชาติ โดยอาศัยความร่วมมือจากสื่อมวลชนต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์

ข้อเสนอแนะในการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางในการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ในโรงเรียนประถมศึกษา ดังนี้คือ

1. โรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียนควรจะได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษด้วยความร่วมมือจากงานนิเทศการศึกษา อำเภอ หน่วยงานนิเทศจังหวัด วิทยาลัยครูและจากแหล่งวิทยาการอื่นๆในท้องถิ่น
2. ในการจัดสอนซ่อมเสริม โรงเรียนควรจัดเวลาสำหรับการสอนซ่อมเสริมโดยเฉพาะเพื่อให้ครูถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน และอาจให้นักเรียนที่เรียนเก่งช่วยครูสอนแบบ peer teaching หรือ monitoring system ได้เป็นประโยชน์มากที่สุด โดยการให้เป็นผู้ช่วยครูในการช่วยเหลือทางวิชาการแก่นักเรียนที่เรียนอ่อน
3. ควรจัดให้มีชุมนุมทางวิชาการที่เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ และดำเนินกิจกรรมของชุมนุมให้มากขึ้น โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อเผยแพร่และแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน
4. ควรส่งเสริมให้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการทั้งในระดับโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียนเกี่ยวกับการผลิต การใช้ การเก็บรักษาสื่อการเรียน และให้นักเรียนและชุมชนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการเรียนโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้มากที่สุด
5. ในการประเมินผลการเรียนผู้สอนต้องมีเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติร่วมกัน และใช้เทคนิควิธีการประเมินผลหลายวิธี ต้องประเมินผลอย่างสม่ำเสมอทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนหรือปลายภาค
6. ควรสนับสนุนให้มีการนิเทศภายในโรงเรียนให้มากขึ้น ด้วยการจัดประชุมสัมมนาผู้บริหารและครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะ กิจกรรมและกระบวนการนิเทศ เพื่อให้สามารถดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. ควรส่งเสริมให้ทุกโรงเรียนมีห้องสมุดประจำโรงเรียนและจัดหาหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่างๆเก็บรวบรวมไว้และจัดบริการอย่างมีระบบ อาจขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์ต่างๆจากแหล่งวิทยาการต่างๆทั้งที่เป็นหน่วยงานของรัฐ ต่างประเทศ นานาชาติ หรือเอกชน

8. ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรในทุกรูปแบบ และดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ชุมชนเข้าใจเจตนารมณ์ของหลักสูตร อันเป็นผลต่อความร่วมมือในการใช้หลักสูตร

9. หน่วยงานในเทศกจังหวัดควรศึกษาผลการเรียนการสอนของโครงการ RIT (ถ้ามี) เพื่อนำไปใช้สอนในโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้น เพื่อช่วยให้ครูมีเวลาทำอุปกรณ์การสอน และปรับปรุงการสอนให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษในเขตการศึกษาอื่น เพื่อเปรียบเทียบกับเขตการศึกษา 11

2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษโดยจำแนกการวิจัยเป็นรายวิชา เช่น ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน หรือวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตอย่างใดอย่างหนึ่ง

3. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสอนวิชาในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

4. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการติดตามผลนักเรียนที่เรียนจบตามหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ โดยเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพของผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย